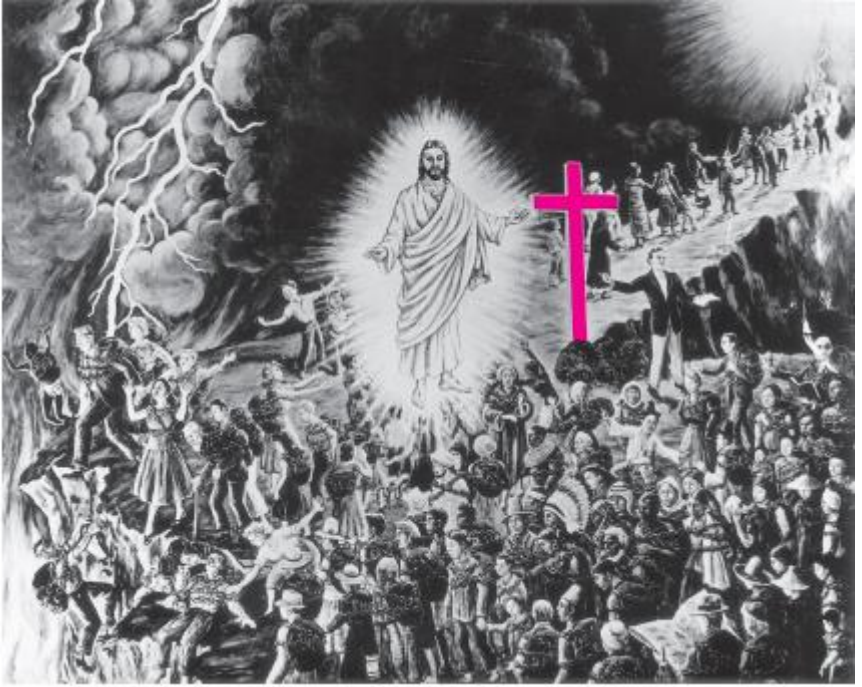

THE TWO ROADS

ДАР ДУ роҳҳо

Ин рисолаи Инҷил бо компютер тарҷума шудааст. Агар шумо забонро ислоҳ ва такмил диҳед, лутфан бо идора бо info@angp.co.za тамос гиред

Интихоби роҳ

Вақте ки мо ба сафаре ба ҷое шуруъ мекунем, ки мо ҳеҷ гоҳ набудаем, мепурсем, ки бо кадом роҳ рафтан лозим аст. Мо бо чашмони калон кушода сайр мекунем ва агар пай барем, ки дар роҳи хато ҳастем, рӯй гардонда роҳи ростро меҷӯем. Ману шумо ҳар рӯз тавассути ин ҷаҳон ба сӯи ҷовидон, ба сӯи тақдире меравем, ки ҳеҷ гоҳ ба поён нахоҳад расид ва вақте ки мо ба он ҷо расидем, онро

тағир додан мумкин нест. Шумо медонед, ки ба кучо меравед?

КИТОБИ ДАСТУРИ МО

Худо бо муҳаббат ва меҳрубонии худ ба мо як китоби роҳнамо, яъне Инҷилро, додааст, ки роҳи осмонро ба мо равшан нишон медиҳад. Иқтибосҳо дар ин рисола аз ин китоб гирифта шудааст, ки "Каломи ту чароғе барои роҳнамоӣ ва нуре барои роҳи ман аст." (**Забур 119: 105**).

РОҲИ ВАСЕ

Дар ин роҳ одамони зиёде ҳастанд. "Дарвозаи ҷаҳаннам васеъ аст ва роҳе, ки ба сӯи он мебарад, осон аст ва онҳое, ки аз он сайр мекунад, кам нестанд." (**Матто 7:13**). Аксари онҳо чашмони худро пӯшидаанд. Онҳо намедонанд ва ё парвоя надоранд, ки онҳо дар роҳи нобудшавӣ қарор доранд. "Он чизе ки шумо роҳи дуруст мешуморед, метавонад ба марг расонад." (**Масалҳо 14:12**). "Зехни онҳоро худои шарии ин ҷаҳон (шайтон) дар ториқӣ нигоҳ доштааст." (**2 Қўринтиён 4: 4**).

БОР

Мардум дар ин роҳ бори гуноҳро бар дӯш доранд. "Ҳама гуноҳ карданд ва аз ҳузури наҷоти Худо дур ҳастанд". (**Румиён 3:23**). Мо ҳатто як гуноҳро аз Худо пинҳон карда наметавонем. "Инсон ба намуди зоҳирӣ менигарад, аммо Худо ба дил нигоҳ мекунад". (**1 Подшоҳон 16: 7**). Борҳо ба пушт баста мешаванд. Ману шумо наметавонем бо кӯшиши худ аз як гуноҳ озод шавем. Бо гузашти вақт сарборӣ вазнинтар мешавад ва "гуноҳ музди худро медиҳад - марг". (**Румиён 6:23**).

НУРБОН

Раъду барқ дар тасвир ҳукми Худоро нишон медиҳад. "Ҳама бояд як бор бимиранд ва пас аз он Худо доварӣ кунад." (Ибриён 9:27). «Пас аз он ман тахти бузурги сафед ва он касеро дидам, ки нишаст ... Ва мурдагонро дидам, хурду калон, дар назди тахт истодаанд. Китобҳо кушода шуданд, ва баъд як китоби дигар, китоби зиндаҳо кушода шуд. Мурдагон аз рӯи корҳои, ки дар китобҳо сабт шудаанд, доварӣ карда шуданд ... Ҳар касе, ки номи худро дар китоби зиндагон навишта нашудааст, ба кӯли оташ андохта шуд». (Ваҳй 20: 11,12,15).

ОТАШ

Азбаски Худо пок ва одил аст, барои гуноҳ бояд ҷазо бошад. Каломии Худо ба мо мегӯяд, ки барои онҳое, ки ба Худо итоат намеkunанд, ҷаҳаннам, ҷои ҷазои абадӣ вуҷуд дорад. Китоби Муқаддас мегӯяд: "Онҳо ба дӯзах хоҳанд афтод, зеро худои онҳо хоҳишҳои бадани онҳост ... ва онҳо танҳо дар бораи чизҳои ҳастанд, ки ба ин ҷаҳон тааллуқ доранд." (Филиппиён 3:19). Аммо Худо инчунин Худои муҳаббат аст, «Ӯ намехоҳад, ки касе ҳалок шавад, балки мехоҳад, ки ҳама аз гуноҳҳои худ рӯй гардонанд». (2 Петрус 3: 9). Бо меҳрубонӣ ва муҳаббати бузурги худ, Ӯ роҳи наҷотро барои ҳамаи онҳое, ки воқеан мехоҳанд, сохт. Мехоҳед роҳи зиндагиро ёбед?

ТАРЗИ ЗИНДАГ - - НААВОТЧ.

Азбаски мо наметавонистем худро аз гуноҳҳои худ ва аз ҷазои одилона барои гуноҳҳоямон раҳо кунем, Худо Наҷотдиҳанда додааст. «Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст медошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар касе ки ба

Ў имон оварад, намирад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад». (Юҳанно 3:16). Худо, Падари осмонӣ, Писари ягонаи худ, Исои Масеҳи Худовандро аз осмон ба ин ҷаҳон фиристонд; Вай ҳамчун мард зиндагӣ мекард, аммо ҳеч гоҳ гуноҳ накард. Вай ба корҳои нек машғул буд: шифо додани беморон, махавиёнро шифо дод, девҳоро берун кард, онҳоро, ки аз гуноҳҳояшон пушаймонанд, бахшид ва ба мардум дар бораи Худо таълим дод. Аммо ҳадафи бузурги ӯ аз одам шудан ин мурдан барои ҳамаи мо буд; ки ҳаёти илоҳӣ, бегуноҳ ва хуни гаронбаҳои худро бидиҳад, то ҷазои гуноҳҳои моро пардохт кунад. Вай иҷозат дод, ки одамони бад ӯро бигиранд, тозиёна зананд, то пушт бо захмҳои хунини холӣ фаро гирифта шуда, тоҷи хорҳо бар сараш ниҳод ва дар ниҳоят ӯро бо дастҳо ва пойҳояш ба салиб меҳкӯб карданд ва дар он ҷо ӯ дард ва азобро овехт. "Худи Масеҳ гуноҳҳои моро дар бадани худ ба салиб бурд" (1 Петрус 2:24). ӯ барои ту ва барои ман мурд.

Эҳёи ӯ

Пас аз се рӯз дар қабр, Исои Масеҳ аз мурдагон эҳё шуд. Вай бо шогирдонаш роҳ мерафт ва сӯхбат мекард ва пас аз чил рӯз ба осмон рафт, дар он ҷое ки дар тарафи рости Худо нишастааст. (Румиён 8:34) - Наҷотдиҳандаи зинда, бо "тамоми қудрат дар осмон ва бар замин" (Матто 28:18). "Ва аз ин рӯ, ӯ қодир аст, ки ҳоло ва ҳамеша касонеро, ки ба василаи ӯ ба сӯи Худо меоянд, наҷот диҳад, зеро ки ӯ то абад зинда аст, то дар ҳаққи онҳо аз Худо илтимос кунад" (Ибриён 7:25).

Осмон

Осмон ҷоест, ки Худо бо тамоми ҷалоли худ зиндагӣ мекунад. Ҳазрати Исо гуфт: «Ман меравам, ки барои

шумо ҷой тайёр кунам. Ва пас аз рафтан ва барои шумо ҷой омода кардан, бармегардам ва шуморо ба худ меорам, то дар он ҷое ки ман ҳастам, бошед» (Юҳанно 14: 2,3). Ин ҷои аҷибест, ки «Ў тамоми ашкҳои чашмони онҳоро пок хоҳад кард. Дигар марг нахоҳад буд, ғам ва гирия ва дард дигар нахоҳад буд. Чизҳои кӯҳна аз байн рафтанд". "Дигар шаб нахоҳад буд ... зеро Худованд Худо нури онҳо хоҳад буд." (Ваҳй 21: 4; 22: 5). Ин ҷои муқаддас аст. «Ҳеҷ чизи нопок ба шаҳр ворид нахоҳад шуд, ва касе ки корҳои нангин мекунад ё дурӯғ мегӯяд. Ба шаҳр танҳо онҳое ворид мешаванд, ки номашон дар китоби зиндагони Барра сабт шудааст». (Ваҳй 21:27). Танҳо як роҳ ба сӯи осмон вуҷуд дорад. «Ман роҳ, ростӣ ва ҳаёт ҳастам; касе наметавонад назди Падар равад, магар ин ки аз ҷониби Ман». (Юҳанно 14: 6). «Наҷотро танҳо ба воситаи Ў ёфтан мумкин аст; дар тамоми ҷаҳон касе нест, ки Худо ба мо додааст, ки моро наҷот диҳад. " (Аъмол 4:12).

ҶИ ТАВР БА START БА роҳ ба осмон

1. "Аз гуноҳҳои худ рӯй гардонед ва ба хушхабар имон оваред." (Марқӯс 1:15).
2. Ба назди Исои Масеҳи Худованд омада, дар дуо, чунон ки шумо бори гуноҳ доред, ва аз Ў бахшиш пурсед. Ў мегӯяд: "Ман ҳеҷ гоҳ касе ки ба наздам ояд, рӯй нахоҳам дод". (Юҳанно 6:37). "Назди ман оед, ҳамаи шумо, ки аз бори вазнин хаста шудаанд, ман шуморо ором хоҳам кард". (Матто 11:28).
3. Танҳо ба Масеҳ барои наҷот аз гуноҳ имон оваред. "Хуни Исо, Писари Ў, моро аз ҳар гуноҳ пок мекунад". (1 Юҳанно 1: 7).

4. Вай ба шумо ҳаёти нав медиҳад ҳаёти ҷовидонӣ. Масеҳ гуфтааст: "Ҳар касе ки суханони маро мешунавад ва ба Ҷиристандаи Ман имон оварад, ҳаёти ҷовидонӣ дорад". Ӯ доварӣ карда намешавад, балки аллакай аз марг ба ҳаёт гузаштааст ». (Юҳанно 5:24). «Вақте ки касе ба Масеҳ пайваст мешавад, вай мавҷудияти нав аст; кӯҳна рафтааст, нав омадааст ». (2 Қўринтиён 5:17).

5. Шумо дар дили худ оромӣ хоҳед дошт. "Ҳоло, ки мо бо имон тавассути Худо сафед шудем, бо Худо ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ сулҳу осоиштагӣ дорем". (Румиён 5: 1). «Шаҳодат ин аст: Худо ба мо умри ҷовидонӣ бахшид ва ин ҳаёт аз Писари Ӯ сарчашма мегирад. Ҳар кӣ Писар дорад, ин ҳаётро дорад; ҳар кӣ Писари Худоро надорад, ҳаёт надорад. Инро ба шумо менависам, то бидонед, ки шумо ҳаёти ҷовидонӣ доред - шумо, ки ба Писари Худо имон доред ». (1 Юҳанно 5: 11-13).

Ч Н ТАВР ЗИНДАГИИ ЗИНДАГ NEW КАРД

1. Ҳар рӯз Китоби Муқаддасро хонед. Ғайр аз ин, нуре барои роҳи мо будан, он ғизои ҷон аст. "Ба монанди тифлони навзод бошед, ҳамеша ташнаи шири поки рӯҳонӣ бошед, то ки бо нӯшидани он шумо калон шавед". (1 Петрус 2: 2). Аз Худо хоҳиш кунед, ки ҳангоми хондан шуморо бо Рӯҳулқудсаш ҳидоят кунад ва таълим диҳад.

2. Ҳар рӯз бо дуо ба номи Исо наздик шавед ва ба исми Исо дуо гӯед, ки «Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, аммо дар ҳама дуоҳои худ аз Худо чизҳои даркориатонро талаб кунед, ҳамеша бо дили миннатдор аз Ӯ бипурсед. Ва осоиштагии Худо, ки аз фаҳмиши инсон дуртар аст,

дилҳо ва ақли шуморо дар иттифоқ бо Исои Масеҳ эмин нигоҳ медорад ». (Филиппиён 4: 6,7).

3. Бо дигарон дар бораи Масеҳ гап занед. "Назди оилаи худ баргардед ва бигӯед, ки чӣ қадар Худованд барои шумо кардааст ва бо шумо чӣ қадар меҳрубонаст." (Марқӯс 5:19).

4. Дар васваса, Худовандро бихонед. "Ў метавонад ба васвасаҳо кӯмак кунад, зеро худи ӯ озмуда ва азоб қашидааст." (Ибриён 2:18).

5. Агар шумо бори дигар гуноҳ кунед, зуд ба Худо иқро шарҳед. «Аммо агар мо ба Худо гуноҳҳои худро эътироф кунем, Ў ба ваъдаи худ вафо мекунад ва кори дуруст мекунад; Ў гуноҳҳои моро мебахшад ва моро аз ҳар гуноҳ пок месозад ». (1 Юҳанно 1: 9).

6. Кӯшиш кунед, ки бо дигар имондорон ба Исои Масеҳи Худованд муошират кунед. "Амри ман ин аст: якдигарро дӯст доред, чунон ки ман шуморо дӯст медорам". (Юҳанно 15:12).

7. Ҳамеша ба Худо итоат кунед. "Ҳар касе, ки маро дӯст медорад, ба таълимоти ман итоат мекунад". (Юҳанно 14:23).

8. Натарсед, зеро Масеҳ бо шумост. «Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард; Ман ҳеҷ гоҳ шуморо тарк нахоҳам кард ». (Ибриён 13: 5).

9. Худро комилан ба Исои Масеҳи Худованд бидеҳ. Бигзор Ў зиндагии шуморо мувофиқи иродаи худ равона кунад. Бо ин роҳ шумо хушбахтии ҳақиқиро пайдо мекунед.

Ин рисолаи Инчил бо компютер тарҷума шудааст. Агар шумо забонро ислоҳ ва такмил диҳед, лутфан бо идора бо info@angp.co.za тамос гиред

Агар шумо дар Масеҳ наҷот ёфтаед ё ба василаи адабиёти Инчили мо баракат ёфтаед, лутфан ба мо хабар диҳед. Мо мехоҳем Худоро бо шумо шукр гӯем ва дар дуоҳои худ шуморо бештар ёд кунем. Барои адабиёти бепули Инчил, китобҳо ва рисолаҳо ба зиёда аз 540 забон, лутфан бо мо тамос гиред :

ДИЛИ ОДАМ

www.angp-hb.co.za

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)